

Kai mamos neturi teisės verkti

Susidūrusieji su piktybine liga žino, kokia trapi viltis galutinai pasveikti. Kai kurios ši žiaurų smūgį atlaikiusios šeimos net vengia bendrauti su panašaus likimo žmonėmis. Tačiau tik bendravimas gali ištirpdyti nevilties šešelį tiems, kas su liga vis dar kovoja.

R Alia ZINKUVIENĖ
"Respublikos" žurnalistė

Sukūrė vaikams pasaką

Praėjusį šeštadienį labdaros ir paramos fondas "Rugutė", globojantis onkohematologinėmis ligomis sergančių vaikų šeimas, sukvieta į šventę visus, kuriems pavyko nustumti ligą ar pralenkti ją bent vienu žingsneliu. I "Draugų salą" vaizdingajame Belmonte vaikai "plaukė" 3 didžiulus laivus atstojančiais limuzinais, kuriuose grojo smagi muzika, mirgėjo spalvotos lemputės. Kiekvienas galėjo pasijusti kapitonu ir plukdyti savo

Broniaus Talaikio nuotr.

Vienuolikamečio Reniaus (dešinėje) mama Jūratė prisipažsta, kad sūnaus stiprybė padėjo neprasti vilties visai šeimai

laivą į viltį, į džiaugsmą.

Karolio de Vimo malūne vaikų laukė jaunieji Keistuoliai, iš viduramžių atkeliavę riteriai su visa amunicija. "Laivuose" spėjė susidraugauti šventės dalyviai traukė daineles ir šoko rateiliu kartu su reformatų draugijos "Radvila" jaunuim. O kaip spindejo mažujų akys, kai riteriai leido pasimatuoti šarvus! Kiekvienam magėjo nors pačiupinėti spindinčius kalavijus, mat pakelti riterio ginklą ne visiems užteko jėgų.

"Rugutės" fondo direktorė Edita Abrukauskiene "Respublikai" prisipažino šiek tiek nerimavusi, ar žmonės, drauge išgyvenę skaudžias akimirkas, norės vėl susitikti ir kartu pasidžiaugti.

"Mums pavyko žengti pirmajį

žingsnelį - patys artimiausiai atvyko į šventę, - sako Edita. - Kiti kol kas nesiryžo. Galbūt kitais metais ir jiems bus drąsiau. Juk mūsų fondo tikslas - ne tik ieškoti materialinės paramos ir teikti informaciją apie piktybines ligas. Trokštu visus suburti ir įkvėpti optimizmo, paskatinti neužsidaryti savyje, atvirai, šiltai, šviesiai kalbėti apie ligą, bendrauti, palaikyti vieni kitus už ranką. Tik tikint, kad įmanoma ligą nugalėti, galima sekmingiau su ja kovoti".

Atsitiesė trečią kartą

Reniui tebuvo 3 metai, kai jo mama Jūratė pirmą kartą išgirdo žodį "leukemija". "Supratau, tai labai baisu, bet tada dar nežinojau, kas mūsų laukia", - sako

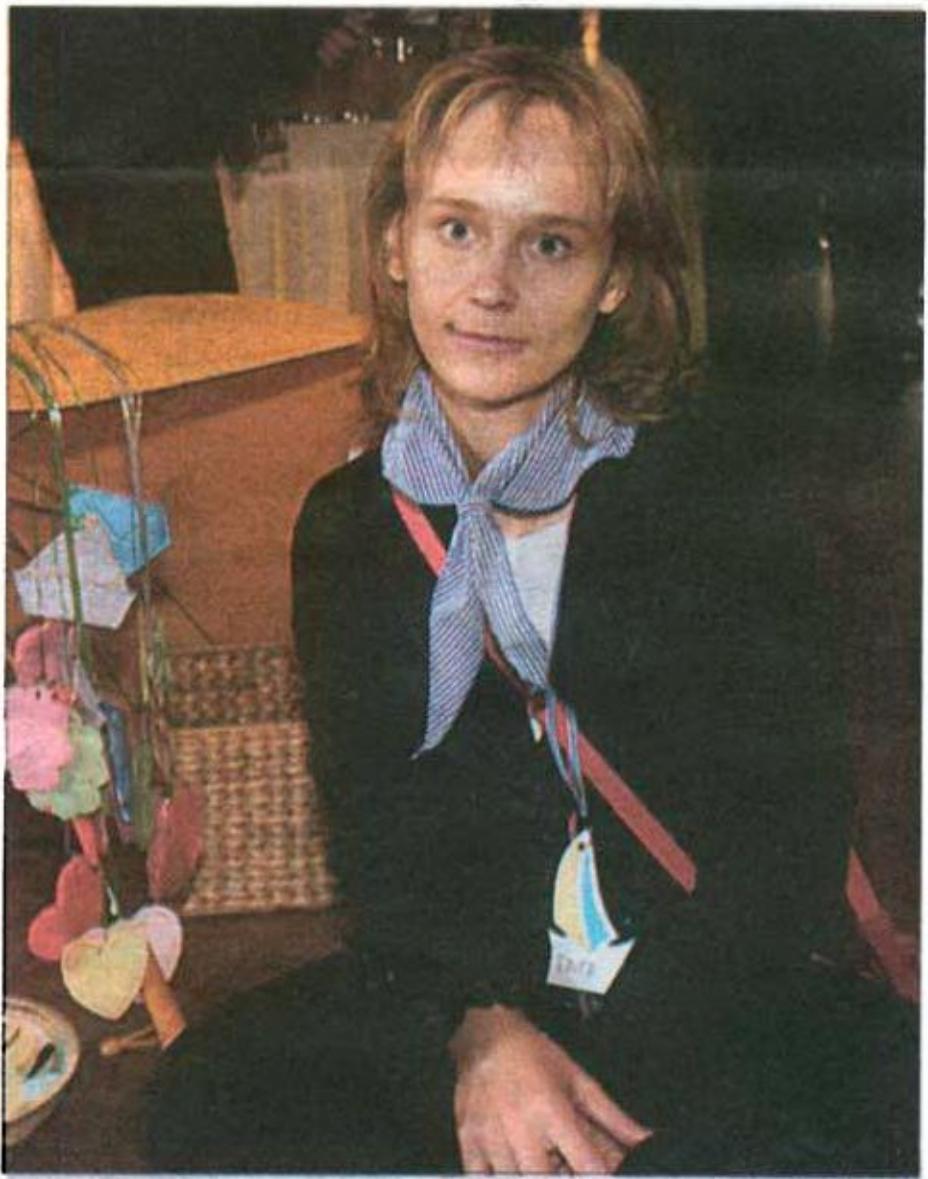
moteris, 8 metus nenuleidžianti akių nuo sūnaus, šį pavasarį įveikusio antrą kartą recidyviusią ligą. Jūratė prisimena, kaip kiekvieną rytą pradėdavo malda, prašymu, kad sūnus ištvertų skausmingus tyrimus, procedūras, nes tuomet ir kaulų čiulpus tirdavo, ir vaistus į stuberą leisdavo be narkozės...

"Ir Dievas mus saugojo... Baigėme gydymą, ištvrėme galvos spindulinę terapiją. Dar dvejus metus gérēme vaistus namie. Kraujas buvo geras. Deja, 2003 metais ramybė baigėsi. Recidivas. Sako, kad per naktį negalima prąžilti. Galima. Bet sugebėjome atsitiesti, susikurti iš naujo viltį ir vėl pradėti viską nuo pradžių..." - pasakoja jauna moteris.

Vaikščioti mokësi iš naujo

14-metė kėdainietė Ligita jokiais negalavimais nesiskundė. Sportavo, lankė aerobiką. Pernai prieš pat Kalėdas mergaitė per fizinio lavinimo pamoką pargriuvo ir susitrenkė dešinijį kelj. Koja sutino. Ligoninėje padarytoje rentgeno nuotraukoje kelyje buvo matyti darinys. Kauno medicinos universiteto klinikose (KMUK) atlikta darionio biopsija šeimai sukélė šoką - osteosarkoma.

Ligitos mama Jolanta pasakoja, kad KMUK Onkohematologijos skyriuje mergaitė iš pradžių ištvrė 9 stiprios chemoterapijos kursus, kurie turėjo sumažinti naviką, kad būtų

Edita Abrukauskienė siekia atskleisti "Rugutės" fondo globojamiems vaikams ir šviesią ligos pusę

Kai gydymas baigėsi, namuose daugiau nebuvo tariamas ligos pavadinimas. Jūratė vengė televizijos laidų, pokalbių su kitomis tokio likimo mamomis - tikėjosi taip išbraukti ligą iš savo šeimos gyvenimo. Bet ji sugrįžo. Vienoulikametis Renius su ja vėl kovojo daugiau nei metus. Mama neturėjo teisės verkti, nes jos akis nuolat stebėjo viską suprantantis sūnus. Jūratė prisipažista, kad sūnaus stiprybė suteikė jėgų ir jai.

Kad trečią kartą ištvers chemoterapiją, vilties buvo nedaug. Gydytoja patarė gerti tam tikrą preparatą, stiprinantį organizmą, kad šalutinis chemoterapijos poveikis būtų kuo mažesnis. Vaistai nekompensojami, mėnesio dozė kainuoja 400 litų. Kad liga nesugrįžtų, po intensyvių chemoterapijos juos teks gerti dar 5 metus.

"Neturėjau laiko galvoti, ar tai brangu. Sukrapščiau tik dešimčiai tablečių - trims dienoms. Supratau, kad vienai nepavyks, ir kreipiausi į paramos fondą "Rugutė" pagalbos. Jo dėka Renius geria vaistus kasdien", - sako bernuko mama.

galima ji operuoti. Po antrojo gydymo kurso Ligitai pradėjo slinkti plaukai. Norėdama išsaugoti jos gražiasias kasas, mama jas supynė ir nukirpo. Dvi sesės, seneliai, bendraklasiai visą laiką buvo kartu su Ligita, padėjo ištverti skausmą, nuolat ją drāsino. "Bet ir ji pati labai tvirta, darbštī - liga nesutrukė jai sėkmingai baigti septintą klasę. Dukrelė rado jėgų mokytis ir ligoninėje, ir sanatorijoje, o namuose jai padėjo mokyklos pedagogai", - sako mama.

Balandžio pradžioje mergaitė atliktą operaciją. Koja pavyko išsaugoti. Chirurgai pašalino visą naviką ir dalį šlaunikaulio. Po operacijos atlikti tyrimai parodė, kad navikas neišplitęs ir pasiduoda chemoterapijai. Ortopedai-traumatologai užsakė šlaunikaulio ir klubo sąnario protezus. Šiuo metu Ligita po protezavimo operacijos reabilituoja "Palangos gintaro" sanatorijoje, tačiau nenorėjo praleisti "Rugutės" fondo surengtos šventės. Troško susitikti su draugais, kuriuos pažino ligoninėje.